

kender i høj Grad denne Udvikling, for det er en Kendsgerning, at der er Forskel paa dette Fag og paa Skolens andre Fag; jeg kunde maaske udtrykke det saaledes, at dette Fag saa vel som de andre praktiske Fag appellerer mere til Selvvirksomhed og til Arbejdsglæden hos Barnet, og det er jo noget, man bør tilstræbe overalt i Skolen, men specielt da overfor Skoler af denne Art. Jeg vil derfor udtrykke min Glæde over, at man ved Undervisningen paa disse Skoler agter at gaa stærkere i Retning af Færdighedsfagene, end man tidligere har gjort.

Jeg kunde derefter ønske at gøre et Par Bemærkninger om § 4, hvorefter B-Skolen i Fredericia, Skolen for de mellembegavede døvstumme Børn, skal nedlægges og Skolens nuværende Elever dels anbringes i A-Skolen i Fredericia, dels føres til Institutet i København, enkelte Børn eventuelt til Skolen i Nyborg. Der er til denne Paragraf knyttet nogle Overgangsbestemmelser, saaledes bl. a. en Bestemmelse om, at der ikke optages nye Elever i B-Skolen, men at de Elever, som nu er i denne, kan forblive i Skolen og gøre deres Undervisning færdig, saa at de ikke skal skifte Lærere. Det er et Forslag fra Sparekommissionen, og den ærede Ordfører for Venstre har allerede gjort Rede derfor; saa der er ingen Grund for mig til at komme dybere ind paa dette Spørgsmaal.

Der er gjort nogle Bemærkninger til Lovforslagets § 13. Denne Paragraf omhandler den private Børnehave i Fredericia, og det foreslaas, at Staten overtager Driften af denne. Den ærede Ordfører for Venstre var Modstander heraf. Jeg kan nu ikke dele den Opfattelse, som det ærede Medlem gjorde sig til Talsmand for; jeg tror netop, det vilde være heldigt at følge Lovforslaget paa dette Omraade, at gøre Børnehaven til et fast Led i Skoleordningen i Fredericia, bl. a. ogsaa af den Grund, at man saa havde sikret sig, at der var Plads til de Børn under 7 Aar, som ønskes optaget i denne Børnehave — det kan jo ofte være vanskeligt at have saadanne Børn hjemme indtil deres 7de Aar, særlig i et Smaakaarshjem. Den ærede Ordfører for Venstre var særlig ængstelig for Udgifterne i saa Henseende, men der er neppe Fare for, at de bliver større, fordi Staten overtager Driften af Børnehaven. For Tiden ydes der af Statskassen ikke saa helt smaa Beløb til den, de sidste 4 Aar saaledes henholdsvis 55 000 Kr.; 48 000 Kr., 47 000 Kr. og 52 000 Kr. plus Lederens Løn. Jeg vil ogsaa gerne

pege paa, at i de Bemærkninger, der er knyttet til § 13, anvises der en mere økonomisk Drift af Haven end den, der for Øjeblikket finder Sted, og det er slet ikke rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at der skal ansættes en særlig Forstander; der er netop i Forslaget peget paa, at der ikke skal ansættes en særlig Forstander ved denne Børnehave.

§§ 5, 6, 9 og 10, der omhandler Tilsynet med Døvstummeskolen, kan jeg ogsaa anbefale. Jeg kan ikke dele den Opfattelse, den ærede Ordfører for Venstre havde, at det hele var saa indviklet, og at der var saa mangø Raad, at det vilde blive uheldigt. Det forekommer mig netop, at dette Tilsyn ikke er indviklet, og jeg tror heller ikke, det vil blive noget dyrt Tilsyn. Det har desuden den Fordel, at det tager Hensyn til alle interesserede Parter, til Samfundet gennem den tilsynsførende, som der er Tale om at ansætte, til Lærerne, gennem Lærerraadet og Forstanderraadet, og til Hjemmene ved det Forældrenævn, det foreslaas at oprette. Jeg vil gerne udtale min Glæde særlig over Forældrenævnet og udtale Haabet om, at det maa blive et godt Bindeled mellem Hjemmene og Skolen.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til videre Behandling.

S. Rasmussen: Som allerede nævnt er det foreliggende Lovforslag fremkommet paa Grundlag af en Kommissionsbetænkning, ligesom ogsaa Sparekommissionens Overvejelser har fundet Udtryk deri. Forslaget tager særlig Sigte paa de døvstumme Børns gode og forsvarlige Undervisning, og til dette Formaaals Opnaaelse vil vi gerne yde vor Medvirkning. Om Forslaget netop rammer det rigtige i saa Henseende, er vi nu imidlertid ikke saa helt sikre paa, og vi grunder vor Opfattelse i saa Henseende særlig paa, at de Mennesker, som dog skulde være stærkest interesserede i dette Forslag, nemlig Forældre og Lærere, staar i vild Uenighed, kan man vist godt sige. Derfor vil det ogsaa være lidt vanskeligt for almindelige Mennesker at overse hele dette Spørgsmaal, men Forslaget bliver jo nu vel sagtens henvist til et Udvalg, og paa Grundlag af de Oplysninger, der i dette Udvalg maa kunne faas, og dem, som allerede er givet, vil vi gøre vort til, at man kan naa til en Løsning af dette Spørgsmaal, som, det erkender jeg, har stor Betydning, særlig for disse stakkels døvstumme Mennesker, men ogsaa for Samfundet.

Jeg skal ikke gaa i Enkeltheder —